

5

காலாண்டு இலக்கியச் சஞ்சிகை
யூன் - ஆகஸ்ட் 1982.

- பெரிய வெள்ளியும்
புனித ஞாயிறும்
- குருவிக் கூடு
- ஆதாம்கள் ஆயிரம்
- A Special Report
- கிறுக்கல்கள்
- பெற்றவனுக்கு ஓர் மடல்
- இன்னும் உள்ளே ...

விலை 2/50 க்கு மேற்கொண்டு

பாராட்டுக்கிரேம்

பல நாற்றுண்டு முதுமை கொண்ட தமிழ் இலக்கியம்,
இன்னும் பல்வேறு திசைகளில் வளர்ந்தோங்க வேண்டு
மென்ற அவாவோடு உழைக்கி நிற ஒரு சில
சஞ்சிகைகளுள் “கீற்றின்” பங்கு பாராட்டுப் பெறும்
தகைமை கொண்டது.

இச்சஞ்சிகையின் ஒரு சில வெளியீடுகளை அச்சிலேற்றி
ஆவணசெய்யும் வாய்ப்புக் கிட்டியமைக்கு பெரும்
மகிழ்ச்சியடைகிறோம்.

ஹியர்கள் சார்பில்,

பாத்திமா (மின்) அச்சகம்,
அக்கரைப்பற்று.
(ஸ்ரீ லங்கா) 1982-09-25.

‘கீற்று’ வளர்ச்சிக்கு எங்கள்
வாழ்த்துக்கள்

சிவந்தராஜா
ஸ்டோர்ஸ்

22, கடை வீதி,

மட்டக்களப்பு.

L. H. PIYASENA

Govt. Contractor &
Transport Agent

Phone: 065 - 2358.

BRANCH:

Chandra Cream House
Batticaloa.

Lanka Bakery
Batticaloa.

- இ**க்பால் நினைவுதின்தை யொட்டி நூல்மான் எழுதிய இக்பால் நினைவுக்கவிதை வானேலி முஸ்லீம் நீகழுச்சி கவி நயத்தில் வாசிக் கப்பட்டது. இக்கவிதை உஸ்மானியாக் கல்லூரி இக்பால் நினைவுதின்தை படிக்கப்பட்டு பின்னர் இன்கிலாப்பில் வெளிவந்ததாகும் விஷயம் என்னவென்றால் நூல்மான் அவர்களின் கருத்தைத் தெரிவிக் கும் முழுக்கவிதையும் கவி நயத்தில் வாசிக்கப்படவில்லை. அக்கவிதையின் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதி வசதிக்காப் படிக்கப்பட்டு, அதன் பின் பகுதி கழுத்து நெரிக்கப்பட்டது ஏன் இந்த ரத்தம் சிந்தாத கொலைக்களைப் புரிகிறார்கள். நூல்மான் அவர்களின் பாலஸ்தை மொழி பெயர்ப் புக்கவிதைக்களை கோவை மகேசன் தனது தேவைகருதி ஒருமுறை பயன் படுத்திக்கொண்டார். இவர்களையெல்லாம் என்ன செய்யலாம் அதிகாரம் இருந்தால் at least ஒரு விசானைரக் கொமிசன் ஆவது நயமித்து யசாரிக்கலாம்.
- வி**லாசம் தப்பியோ என்னவோ கீற் றுக் கு குறிப்பிட்ட சிராது புகைப்படங்களும், குறிப்புகளும் வந்து சேர்ந்தன. பூவும் பொட்டும் மங்கையர் மஞ்சரி, இசையும் கதையும், வாஸிபர் வட்டம், ஆசிரியருக்கு கடிதம் போன்ற பகுதிகளில் மிகவும் சிரத்தை காட்டும் மேற்படி இளைஞர் யுவதிகள் தங்கள் புகைப்படங்களுடன் - தங்களைப் பற்றிய விபரங்களுடன் தொடர்பு கொள்ளவேண்டிய முகவரி, இலக்கிய உலகு, தினகரன் கொழும்பு என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறோம்.
- ராஜேசவை**, ராஜ மகுடம், ராஜ குமாரி என முன்பு சில 'ராஜபடங்கள் வந்துபோனதால் ராஜ்பார்வைக்கு 'இதுஒரு சமூகச்சித்திரம்' என்ற விளம்பரம் தேவைப்பட்டது ஒரு நல்ல குழுவின் வேலைத்திறனில் நல்ல திரைப்படம் ஒன்று கிடைக்கலாம் என்பது நிருபிக்கப்பட்டது. ஆனாலும் ரகு என்ற குருட்டு, வயலின் வாத்தியக்கலைஞன் நம் மனசில் நெகிழ்வை ஏற்படுத்தும் சந்தர்ப்பங்கள் மிகக்குறைவு. சில சமயங்களில் அவன் குருட்டு வாத்தியக்கலைஞன் போல் அல்ல, தங்களைக் கட்டிக்கொண்டு சாகலம் புரியும் சர்க்கல்காரரைப்போல் அல்லவா இருக்கிறன். 'ரகு' என்ற குருட்டுப் பாத்திரத்தை திருப்புசெய்ய நடிப்பைவிட, கறுப்புக் கண்ணுடியைப் பொல்லுாசன் அதுக்கம் நம்பியதாகத் தெரிகிறது,
- க**விஞர் சுபந்திரனின் மரணத்தை அடுத்து அவரின் கவிதைத் தொகுப்பை வெளியிட ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டது. இக்குழு Ticket விற்பனையின் மூலம் கவிதைத் தொகுப்புக்கு மணிகட்டிக் கொண்டிருந்தது கணேசலிங்கத்தின் ஆதரவுடன் குமரன் அச்சகத்தில் அளிந்தும் அவியாததும் மாதிரி அடிக்கப்பட்டு குறை மாதத்தில் மரணித்துப்போய் விட்டது. மீண்டும் கருக்கட்டவே இல்லை. இது என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறது. பணத்துக்கு என்ன நடத்து விட்டது. மறந்தே போய்விட்டது ஒன்றரை வருடத்துக்கும் மேலாகி விட்டதே இது நடந்து,

கிறுச்சல்கள்
வருத்தம்

கீற்று

- 25-07-82 ஞாயிறு தினகரனில் மு. சடாட்சரம் அவர்களின் "மாற்றம்" சிறுகதை பிரசரமாகி இருந்தது. சடாட்சரம் சிறந்த கதாசிரியராக வெளிப்படா விட்டாலும் பள்ளிக்கூட ஆசிரியராக அந்தக் கதையின் பின்வரும் வரிசளில் வெளிப்படுகிறார்

"அலங்காரங்கள் அவளின் வயதில் ஏழைட்டைக் குறைத்துக் காட்டிற்று. மாக்ஸ் 55 அல்லது 60 போடலாம் முகவெட்டு, மேக்அப் உடல்வாகு எல்லாவற்றுக்கும் ஒரு கிரெடிட் கிடைக்கும் மாற்றம் என்ற தலைப்பைவிட இக்கதைக்கு 'முதுமை ஊஞ்சல் ஆடு கிறது' என்று வைத்திருந்தால் பொருத்தமாக இருந்திருக்கும்.
- முருதூர் கொத்தன் அவர்களே, நீங்கள் சிறுகதைத் தொகுதி ஒன்று போடாமலே காலத்தைக் கடத்தி விட்டர்களே. இப்போதாவது முயலக்கூடாதா பாவலர் பளீல் காரியப்பரின் கவிதைத் தொகுதி வருகை சினிமா நடிகரின் வரவேற்போடு போஸ்டர்களாக விளம்பரம் செய்யப்பட்டன. சண்முகம் சிவலிங்கத்தின் ஆக்கங்களை தொகுதி யாக்கி வெளிக்கொணர பல பதிப்பகங்கள் முன் வந்ததும், இன்னும் ஏதும் வெளிவந்ததாக இல்லை இவைகளையிட்டு தலையைச் சொறிந்து கொள்வதைத் தவிர வேறு என்ன செய்யலாம்.
- உழைப்பை எருவாக்கி ஈழத்து இலக்கியத்தை வளப்படுத்தப் போவதாக பிரகடனம் செய்த ஒரு பறவைக் கூட்டத்தைச் சேர்ந்த 'அன்புள்ளி' எழுத்தாளர், அண்மைக்காலங்களில் ஒரு தினசரி வார வெளியீட்டில், எந்த எந்த எழுத்தாளர்கள் கணவன் மனைவியாக இருக்கிறார்கள் எந்த எந்த எழுத்தாளன் தகப்பன் மகனாக இருக்கிறார்கள் இந்த எழுத்தாளர் அந்தஎழுத்தாளருக்கு தமிழாக இருக்கிறார் அல்லது அண்ணானாக இருக்கிறார் போன்ற இலக்கிய கிச் சிக்கள் எழுதி வருகிறார் இவரிடம் தற்பொழுதுள்ள கையிருப்புகள் முடிந்ததும், எந்த எந்த எழுத்தாளர் காதலன் காதலியாக இருக்கிறார் என்று ஆரம்பிப்பாரோ தெரியவில்லை- இந்த 'பொறுக்கி' எழுத்துப் பணியை விடுத்து ஆக்க இலக்கியப் பணியில் ஈடுவடுவது இவருக்கும் நல்லது, இலக்கியத்துக்கும் நல்லது.
- ஒரு குறிப்பிட்ட வயதினருக்கு இலட்சியப் படைப்பாகவும், தங்களுடைய வர்ம்க்கையை பிரதிபலிக்கும் திரைப்படமாகவும் இன்று விளங்குகிறது. "அலைகள் ஓய்வதில்லை" தன் படங்கள் மூலம் கனவுப்பூக்களைத்தானி வரும் பாரதிராஜா இப்படத்தை பாம்புப் பினையல் காட்சியில் ஒரு படி மேலேபோய் நிஜமான பூக்களையே தூணி விட்டார். (நாகம் - கார்த்திக; சாரை ராதா). பாட்டுப்பாடவும், முத்தமிடவுமே லாயக்கான காதலர்கள் ஒடி ஒன்று சேர்ந்த பின்னர் அடுத்த வேளைச்சாப்பாட்டிற்கு என்ன செய்வார்கள் என்பதைக் காட்டாமல் விட்டது இனைய தலைமுறைக்கு பாரதிராஜா இழைத்த மாபெரும் துரோகமே. பூணுலையும் சிலுவையையும் அறுத்தெறிவதால் தியாகராஜன் அதிர்ந்துபோய் விடுவாரென்றால் அதை ஆருவது ரீவிலேயே செய்வதற்கென்னவாம்? நேரமும் பிலிமும் மிச்சமாய் இருந்திருக்கும்.

கிழவுக்கல்கூடம்

கீற்று

வீச்சு (5)

ஜூன்-ஆகஸ்ட் 1982.

இணையாசிரியர்:

ஆர். என். லோகேந்திரலிங்கம்
கல்லூரன்.

கருத்துக்களை முன்வைக்க தேர்தலீப் பயன் படுத்துவது ஒருவகையில் வரவேற்கத்தக்க விடயம் இடதுசாரிகள் தேர்தலை நம்பலாமா என்று சில புக்கி ஜீவிகள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

எங்களில் எத்தனை சத வீதமானேருக்கு இடதுசாரிக் கருத்துக்கள் புரியும். இக்கருத்துக்களை வெகுஜன மக்கள் மத்தியில் வைக்க தேர்தலை பயன்படுத்துவதில் என்ன பிழை இருக்கிறது.

இடதுசாரிக் கட்சி என்றவகையில், இனக் குரோத்துக்கு எதிராக கூடியமக்கள் விடுதலை முன்னணி குரல் கொடுப்பது ஒரு இயற்கையான சங்கதி, என்றாலும், சிங்கள - தமிழ்-மூஸ்லீம் மக்களிடையே இன்ஜக்கியத்தை ஏற்படுத்துவதில் இது பெரும்பங்கை வகித்து வருகிறது என்பதும் அவதானிக்கத்தக்க ஒன்று.

மக்கள் விடுதலை முன்னணியின் கொள்கையளவில் மோதமுடியாத பல முதலாளித்துவப் போக்குள் அரசியல் சக்திகளுக்கு இதனை ஜீரணிக்க முடியாமல் உள்ளது.

சம்மாந்துறையில் தோழர் ரோகணவிஜேவீர வருவதாக ஆயிரக் கணக்கில் பணத்தையும் இரவு பகல் விழித்து இளைஞர் சக்தியையும் பயன்படுத்தி விளம்பரம் செய்யப்பட்டது இதிரு வேளையில் அனுமதி தரமுடியாது என்று பொலிஸார் கையைவிரித்தனர். ஒரு சம்பவம் - பொலிஸ் பொதுமக்கள் தகராறு இதற்கான காரணமாக காட்டப்பட்டது.

பின்பு கூட்டத்தை எப்படியாவது நடாத்தியே தீரவேண்டும்.

ாம் என்று சாய்ந்த மருதுவில் எவ்வளவோ கஸ்டப்பட்டு ஒழுங்குசெய்யப்பட்டது. பொலிஸ் அனுமதியும் பெற்றுகிவிட்டது. கூட்டம் நடைபெற இருந்தது 31-7-82 பி. ப. 3மணி. 31-7-82 பி. ப. 2 மணிக்கு பொலிஸார் வந்து, கூட்டம் நடத்த அனுமதியில்லை என்றனர். என்ன காரணம் என்று கேட்டபோது Breach of the Peace! என்றார்கள் இதற்குப் பின்னால் நின்ற குத்திரதாரிகளை மக்கள் இனம் காணுமல் இல்லை. இடதுசாரிக் கருத்துக்கள் மக்கள் மத்தியில் வரக்கூடாது என்பதில் இவர்கள் எத்தனை அக்கறை காட்டுகிறார்கள்.

மக்கள் விடுதலை முன்னணிகூட்டங்களை தடை செய்ய காட்டப்படும் காரணங்கள் பெரும்பாலும் Breach of the Peace ஆகத்தான் இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கலாம்.

கீற்று

குடிதங்கள்

உங்கள் கடிதம் கிடைத்தது. தாங்கள் அனுப்பிய 15 கீற்றுப் பிரதிகளும் கிடைத்தன. தொடர்ந்து கீற்று வெளியிடும் தங்கள் உற்சாகத்திற்கு என் வாழ்த்துக்கள். கீற்று பற்றிய என் அபிப்பிராயங்களை ஆறுதலாக எழுதுகிறேன். உங்களைப் போன்றவர்களைக் காணும்போது நம்பிக்கையும் உற்சாகமும் பிறக்கிறது. பல கஷ்டங்கள் ஏற்படும் சோர்புகள் தோன்றும் எனினும் முயற்சி செய்யுங்கள்.

கடிதம் எழுதாமைக்கு மன்னிப்புக் கோருகிறேன். எனக்கு இங்கு முச்சவிட முடியாத அளவு பல வேலைகள். இன்று எழுதலாம் நாளை எழுதலாம் என்று ஒத்திபோட்டதில் நாட்கள் சென்றுவிட்டன.

இங்கு நாங்கள் ஒரு நாடக அரங்குக் கல்லூரி வைத்துள்ளோம் அதனுதரவில் 29-5-82, 11-6-82, 21-6-82, 27-6-82 ஆகிய தினங்களில் முறையே மஹாகவியின் கோடை, தாஸீயலின் பொறுத்தது போதும், சுந்தரவிஞ்சகத்தின் அபசாம், எனது சங்காரம் ஆகிய நாடகங்களை மேடையிட்டு ஒரு நாடகவிழா கொண்டாடுகிறோம் Program உங்களுக்கு அனுப்புகிறேன் வசதியாயின் வந்து பார்க்கலாம்.

மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்துக்குள்நவினாடகம். நவீன ஓவியம், நவீன இலக்கியம் பற்றிய பிரக்ஞங் சூரணமாக இன் நும் தெரியவில்லைப்போல எனக்குப் படுகிறது. உங்களைப்போன்ற துடிப்பும் ஆர்வமிக்கவர்கள் இத்துறைகளில் முன்னின்று உழைக்கவேண்டும்.

கீற்றுக்கான பணத்தை பின்பு அனுப்புகிறேன். கல்முனை இலக்கியப் புதினங்களை எனக்கு எழுதுங்கள். இங்கு வந்தால் அவசியம் என்னைச் சந்தியுங்கள் அங்கு வரும் சந்தர்ப்பம் நேரில் உங்களை நான் சந்திப்பேன்.

என்றும் என் வாழ்த்துக்கள்

57, Brown Road,
JAFFNA. - 15-7-82.

சி மெனன்குரு

கீற்று

“கீற்று” ஜனவரி - மார்ச் காலாண்டுக்கான மலரைக் கண்ணுற்றேன். தரமான பல ஆக்கங்களுடன் அமைந்திருந்த இச் சஞ்சிகையை இன்றைய பொருளாதார நெருக்கடியுடன் போராடி இவ்வளவு சிறப்பானமுறையில், ஆனால் ஆடம்பரமற்றமுறையில் வெளிவருவதையிட்டு நாம் மகிழ்வடையுமில்லையில், இவ்வெளியீட்டுக் குழுவினர் இச் சஞ்சிகையை, வளர்ந்த, வளருகின்ற இலக்கிய நெஞ்சங்களின் எண்ணங்களுக்கான களமாக அளித்திருப்பதையிட்டு நாம் பெருமைப்பட வேண்டும் நன்றிக்கண்ணேனு அவர்களை நோக்கவேண்டும்.

எம்மிடையே காலத்துக்குக் காலம், பனித்துளிகள் பொலத் தோன்றி மறையும் சஞ்சிகைகளைப் போலல்லாது இக் ‘கீற்று’ தொடர்சியாக வெளிவரவேண்டும் என்று வாழ்த்துகிறோம்.

‘கீற்று’ ஜனவரி - மார்ச் காலாண்டுக்கான மலரில் ஆக்கப்பட்ட ஆக்கங்கள் எல்லாமே தரமானவைகளாக அமைந்ததோடு அதற்குப்பட்டிருந்த கவிஞர் அன்புண் அவர்களால் எழுதப்பட்ட “அக்கினிப்பிரவேசம்” என்னும் சிறுகதை என் சிந்தனையைத் தூண்டிவிட்டது.

இக்கதையில், சீதனப் பிரச்சினையால் வாடிய ஒரு குடும்பத்தில், தனது மகளை எப்படியாவது வாழுவைக்க வேண்டுமென்ற முடிவோடும், விரக்தி மனப்பான்மையோடும் ஒரு தந்தை வேற்று மத்து இளைஞன் ஒரு வளை மாப்பிள்ளையாக்க முடிவு செய்கிறூர். இதனைக்கேட்ட தாய் சீறுகிறள் ஆனால் மகளோ தந்தையின் முடிவுக்கு விருப்பம் தெரிவிக்கிறள் இதுதான் கதை.

‘மதம்’ என்பது ஒரு வரைவுக்குப்பட்ட வாழ்க்கைமுறை அதிலும் இல்லாமிய மதம் கட்டுப்பாட்டால், ஏனைய மதங்களைவிடவும் (தொடர்ச்சி 8ம் பக்கம் பார்க்கவும்)

பெரிய வெள்ளியும் புனித ஞாயிறும்

உமா வரதராஜன்

எல்லோரும் தன்னை வழுமைக்கு மாறாக உற்றுப்பார்த்து வீட்டுப் போவது போல் ஸ்வாமிக்குத் தென்பட்டது. களவெடுத்தவன் என்று களவு கொடுத்தவன் என்று தன்னை இவர்கள் எல்லோரும் இப்படிப் பார்க்கிறார்கள் என ஸ்வாமிக்கு விளங்கவில்லை.

காலையில் இவன் பொவிஸ் ஸ்டேஷனுக்கு விரைந்து போன போது இவனது சங்கதியை விட சற்று முக்கியத்துமை வாய்ந்தவை ஸ்டேஷனை மொய்த்தி குந்தன. ஒரு பேர்வழி பக்கத்து வீட்டுக் காராலு டைய கழுத்தை வெட்டித் துண்டாக்கிவிட்டு தானும் நஞ்சைக் குடித்து தற்கொலை செய்திருந்தான் பொவிஸாம் வழக்கறிஞர்களும் இந்த வருஷத்திய நட்டக்கணக்கில் இதை எழுதவேண்டியிருக்கும்.

இன்ஸ்பெக்டரும், மாவட்டசபை உறுப்பினர் ஒருவரும் அறையின் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். ஸ்வாமியைக் கண்டதும் உள்ளே வரும்படி சைகை செய்தார் இன்ஸ்பெக்டர் களவுபோன விஷயத்தைச் சொன்னபோது ஸ்வாமியை சற்று உற்றுப்பார்த்தார் இன்ஸ்பெக்டர்.

“நீர் ரிலைன் பண்ணப் போவதாக ஒரு கதை அடிப்பட்டதே, இது உண்மையா?

“உண்மை”

“அதெப்பிடி களவு போகும். அதுவும் பஸார்ஸ் எதுக்கும் ஒரு ஸ்டேந்மன்ற எழுதிக்குடுத்திற்றுப் போம் ... நாங்க வந்து களவு நடந்த இடத்தைப் பாக்க வேணும் ... கடையைப் பூட்டிவை யும். மேடர் கேஸ் ஒன்ற இருக்கு. அதை முடிச் சிற்று வருவம். என்ன சரியா?”

“சரி” என்று சொல்லிவிட்டு வெளியே வந்தான் ஸ்வாமி. இவனுக்குப் பேனவும், தானும் தரப்பட்டது எழுதத்தொடங்கினான். மணிக்கம் ஸ்வாமிநாதன் வயது: இருபத்தைந்து வருடங்கள், மூலிங்கா தமிழன், இந்து, 29-06-82 மு. ப. 8. 25:- நானும் என்னைச் சந்திக்க வந்த ஸ்ரீதரன் என்பவரும் இந்று காலை வழக்கம்போல

காலை எட்டு மணியளவில் கடையைக் கிறந்து கொண்டு உள்ளே துழைந்தோம். சற்று வித்தியாசமாக கடையின் பின் பகுதியிலிருந்து வெளிச்சம் வருவது போல் எனக்குத் தென்பட்டது. இப்பகுதி யை நோக்கி விரைந்து சென்று அவதானித்தபோது பின்பக்கக் கதவு வார்த்தடி நீக்கப்பட்டு, திறந்திருப்பதைக் கண்டேன். நான் பதட்டத்துடன் மீண்டும் கடையின் உட்பகுதிக்கு வந்தேன். விற்பனைக்காக சுவரில் மாட்டப்பட்டிருந்த மணிக்கூடுகள் காணுமற் போயிருந்தன. இதே வேளையில் குளிர்சாதனப் பெட்டியின் மேல் வைக்கப்பட்டிருந்த ரேடியோ காணுமற் போயிருப்பதை ஸ்ரீதரன் கண்டுபிடித்தார் அங்குள்ள பொருட்கள் எவற்றிலும் விரல்கள் படா மல், காணுமற் போன பொருட்கள் இவையே என் ஓர் உத்தேசத்தில் பட்டியல் ஒன்றைத்தயார் செய்தேன் காணுமறபோன பொருட்கள், அவற்றின் பெறுமதி பற்றிய விபரங்கள் ஸீடில் வாரென்விப் பெட்டி இல: 2486 (675ரூபா), சுவர்மணிக்கூடுகள் மொடல் 15Q இரண்டு (1000ரூபா), மொடல் 8004 (550ரூபா) மொடல் 8002 (810 ரூபா), 10 அங்குலக் கத்தரிக்கோல் (175 ரூபா) .. இதன்படி மொத்தப் பெறுமதி 3210 ரூபா. .

இப்படி எழுதிக் கொண்டிருக்கும்போது சார் ஜெண்ட் குறுக்கிட்டு ‘ரூபாய்கள்’ எனப் பண்மையில் குறிப்பிட வேண்டுமெனவும், தமது பள்ளிப்பருவத் தில் இலக்கண ஆசிரியர் இதன் பொருட்டு குட்டிய இடத்தையும் தலையில் சுட்டிக்காட்டினார்.

ஒரு காலைப்பொழுது பொவிஸ் ஸ்டேஷனில் இப்படிக் கழிந்ததே என ஸ்வாமி துக்கமடைந்தான். ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் இவன் தின்கரன், கீரகேசி திந்தாமணி... மூன்றும் வாங்குவது வழக்கம். ஆனால் வாரபலன் பகுதியில் இடபராசிக்கு கீழே ‘களவு நடக்கும் என ஒரு முச்சங்கூட விடவில்லை இந்த மூன்று பேப்பர் காரர்களும்.

மலையொன்றின் விளிம்புக்குத் தான் வந்து விடதாயும், வீழ்ச்சியின் வாய் தன்னை விழுங்குத் தயாராக நிற்கிறதெனவும் கொஞ்ச நாட்களாய் ஸ்வாமி தன் நண்பங்கள் எல்லோரிடமும் சொல்லி வந்திருக்கிறான்.

“ஏனிப்படிகள் வழியாய் மளமளவென ஏறி னேன்... பாம்புகளின் விழுங்கலிலே சருக்கிக்கிழே வந்தேன்... மீண்டும் உயர்வேன் என்ற நம்பிக்கை அப்போதெல்லாம் இருந்தது. இப்போது ஏனே தெரியாது. ஒரு பெரிய பாம்பு கடைசி விழுங்கல் விழுங்க என்னைக் காத்துக்கொண்டிருப்பது போல் உணர்கிறேன்.

வேலையை ராஜினாமாச் செய்வதற்காக கொம் பனிக்கு ஒருமாத அறிவித்தல் கொடுத்துவிட்டு ஒரு ஞாயிற்றுக்கிழமை இரவு லேசான வெறியில் ஸாப்பிரிடம் மேற்கண்டவாறு ஸ்வாமி சொன்னான். சிஸ் பிஸ்கெட் சாப்பிடுவதில் மும்முரமாக இருந்த ஸாப்பர் இதைக் காகில் ஏற்றியது சாத்தியமில்லை

ஒரு பெரிய பாம்பின் விழுங்கலா இந்தக்கணவு? அல்லது இன்னும் உண்டா பாம்புகள்?

கொஞ்சக்காலமாக நிர்ப்பந்தங்களுக்கிடையில் ஸ்வாமி சிக்கித் திணறுகிறுன் என்பதைப் பலர் நம்பமாட்டார்கள். அவனது சுபாவம் அப்படி... அவன் மனசின் சுவர்கள் மகா கனம் மிக்கதாய் இருக்க வேண்டும். ஆனால் அவன் 17-05-82 என்த தேதியிட்டு எழுதி, அஜாக்கிரதையாக மேசையில் விட்ட கவிதையொன்று சினேசிதன் ஒருவனால் படித்துப்பார்க்க நேரிட்டது.

என் வாட்களை எல்லாம்
பறித்தவர் யார்?
ஒர் ஆயுதமும் இல்லாமல்
அணைப்பும் கிடையாமல்
அனுதை போல நான்.

கரிப்புடலை கட்டிய காட்டில்
ஒர் உயிர்ப்பாம்பின் வீண் மிச்சம்
அண்ணுந்த என் இருக்களில்
கீழே விழுந்தவை
எத்தனை எரி நக்ஷத்திரங்கள்?
நீ ஏன்
விணைக வேலையும் வாளையும்
எனை நோக்கி வீசி?
உன் மெளனம்
இகழ் புன்னகை... இவை போதும்
பூமியின் இல்லாத வாயை எண்ணி
எணை எங்கச் செய்ய
என் வாட்கள் எல்லாம்
பறி போனதன் பின்னர்
என் வாழ்க்கை
வெறும் மரணம் என்பேன்

இந்தக் கவிதையைப் படித்துவிட்டு அந்த சினே கிதன் மனவருத்தத்துடன் ஸ்வாமியிடம் கேட்டான் “ஸ்வாமி, உனக்கென்ன நேர்ந்தது? நான் இருக்கிறேன் உனக்கு... என்ன உதவி வேண்டுமோ கேள்.”

அதற்கு ஸ்வாமி சிரித்தபாடி சொன்ன சீருக்க மான பதில் “என்னை மறக்காமல் இரு!”

அந்த நண்பனும், இன்னும் சிலரும் களவு விஷயம் பற்றிக் கேள்விப்பட்டு இன்று காலையில் வந்து விட்டுப்போனார்கள். களவெடுத்தவன் யாராக இருப்பான் என்றுதான் கடைசியில் அணைவரும் கேட்டார்கள். நம்பியாரா, அசோகனு அவ்வளவு எளிதாக இவர்களுக்கெல்லாம் அடையாளம் காட்ட?

பஸ்ஸேற வரும் வழியில் ஒரு வேளை மனுவரும் இவனிடம் வர்க்காடும். காலையில் இந்த வழியால் தான் அவன்போனான்.

ஸ்வாமி மனுவரியை முதன்முதலில் சந்தித்தது அவனுடைய சொந்தக் கிராமத்தில் வைத்து. ஒரு கிறிஸ்துவ அமைப்பு ஒழுங்கு செய்த ‘மலிவு வீற்பணை’ நிகழ்ச்சியை நில். அந்த மாலை நேரம் மிகப் பெறுமதி வாய்ந்தது. தன்னைவிட வயது குறைந்த சினேகிதிகளுடன் மனுவரும் இவனிடம் ஏதோ கேட்டு விட்டுக் கடந்தபோனது இன்றும் ஞாபகத் தில் உண்டு என்ன கேட்டாள் என்பதை மறந்து போயாயிற்று. கடற்கரையில் முந்தினான் கையின் கிறலை காலையில் காற்றே, காலடிகளோ அழித்துப் போன மாதிரி.

ஸ்வாமி இக்காலத்தில் படித்துக் கொண்டிருந்தான் 100 தாள் கொப்பி ஒன்றை நாலு பகுதிகளாகப் பிரித்து போருளியல், தர்க்கவியல், குடியியல், தமிழ் ஆசிய நான்கு பாடங்களுக்குமாக. (பள்ளிக்கு வரும்போது இவனும் புஷ்பனும் ‘நீவைச் சிரின் விப்பல், நான் பிரின் விப்பல் என பதவி ஒப்பந்தம் செய்து கொள்வார்கள்.)

1977 இன் பெப்ரவரி மாதத்தில் ஒரு நாள் சலூன் போன்ற அமைப்புடைய இவனது வகுப்பறையின் முன் வரிசையில் மனுவரியைக்கண்டான். இவன் தன்னுடன் படிக்கப் போகிறான் என்பதில் ஒரு வகைக் குதாகலம் குழந்து கொண்டது இரண்டு நாட்களின் பின்னால் அவள் அந்தக் கல்லூரியை விட்டு விலகிப் போனான்.

அவள் கவிரக்கமற்ற முறையில் முயல் வேகத் தில் ஓடிப்போனவள். இவன் மனதின் தவளைப் பாய்ச்சல் எவ்வளவு தூரத்துக்கு?

போகட்டும். எவ்வளவு ஓரிடத்தில் நிலையாகநின்ற விடமுடிகிறது? உதாரணத்திற்கு சொல்லலாம். ஏதோ சிந்தணகளில் ஆழ்ந்து பொலிஸ் ரேட், கல்முனையில் Singer இற்கு முன்னால் இவன் நிற்கையில் ஒரு நண்பன் வந்து உலுக்குகிறுன். ‘என்ன நிற்கி ரூய்? வா படத்துக்கு’ என்கிறுன். ‘என்ன யோசித் துக் கொண்டு? வா ரீ குடிப்போம்’ என் கிரூன். ‘கடுமையான யோசனை என்ன வேண்டிக்கூடிக்கு... வா களப்புக்கு போவோம்’ என்கிறுன். மறுத்தல்கள் ஸ்வாமியைப் பொறுத்த வரையில் சாத்தியமில்லை. கால்கள் போகின்றன. எந்தப்பாதையென அவனுக்குப் புரிவதில்லை. இலக்கைத் தீர்மானம் செய்து அவன் என்று நடந்தான்? பாதங்கள் இலக்கொன்றை அடைந்து விடுமென்ற நம்பிக்கை. நம்பிக்கை என்ற கைத்தடியுடன் ஸ்வாமி என்ற குருடன் நடந்து எவ்வளவு தூரம்.

அதற்குப் பின்பு ஒரு தடவை தேவாலயத்திலிருந்து மனோஹரி வெளியேறும் சந்தர்ப்பத்தில் இவன் கண்டான். இன்னெரு நாள் புடவைக்கடை ஒன்றுள் தன் குடும்பத்தாருடன் அவன் நின்று கொண்டிருந்தாள். கடைசியாகச் சந்தித்து இரண்டு வருஷங்களின் முன்பு. இரண்டு மூன்று கொப்பிகளுடன் Bus Stand இல் அவன் காணப்பட்டான். (ஜெயித்துக் கொண்டே இருப்பேன் என முகம்மதவி சொன்ன மாதரி ‘நான் படித்துக் கொண்டே இருப்பேன் என மனோஹரி ஏதும் திடசங்கற்பம் பூண்டிருக்கிறானோ என ஸ்வாமி எண்ணுகையில் மனோஹரிக்கு வேலை கிடைத்துவிட்ட சங்கதியை சமீபத்தில் அறிய நேர்ந்தது)

ஆடி மாதம் கொஞ்ச நாட்களாகக் கடுமையான வெயில் கண்களை நன்றாக விரித்துப் பார்ப்பது கஷ்டம். எனினும் பெரும்பாலான பெண்கள் வெயிலோ மழையோ குடைபிடிப்பதை ஒரு பழக்கமாக கொண்டிருக்கிறார்கள். மனோஹரியும் ஒரு குடையுடன் ஆஸ்பத்திரி ரோட் வழியாக வந்து கொண்டிருந்தாள்.

கண்ணன் கஃபேயில் இருந்து வெளியே வந்து மனோஹரியை நோக்கி செலுத்தப்பட்டவன் போல போனான் ஸ்வாமி. என்ன பேசுவது என சற்றுத் தமோறினான் ஸ்வாமி.

‘‘ஸெமினார் ஒன்றுக்கு வந்தேன்’’ என்றான் அவளாகவே.

‘‘விஷ்யம் தெரியுமா? நான் ரிசைன் பண் வீற்றன். இரவு இங்கே களாவு போயிற்றுது.. பொளில் வாறதுக்காக வெயிற் பண்றன்.

ஒரு மெலிந்த பொலிஸ்காரன் காலையில் இப்படித்தான் உயிரோட்டம் எதுவுமில்லாத மாதிரி வார்த்தைகளை வயர்வெல்ல வழியாக அனுப்பிக் கொண்டிருந்தான். இதென்ன குழறவு! திடெரெனத் தோன்றியவளிடம் அணைக்கட்டுப் பொத்தல் வழியாய் பீறிடும் தண்ணியென எதையெதிர்பார்த்து தான் இதையெல்லாம் சொல்கிறோம் என ஸ்வாமிக்கு விளங்கவில்லை. சற்று ஆறுதலாகவே இதை அவளிடம் சொல்லியிருக்கலாமோ?

வேலை விட்டுப் பின்னரேம் வீட்டுக்குத் திரும்பும் அப்பாவை வாசலில் மறித்து குழந்தையென்று ‘‘அப்பா, அம்மா எனக்கு இன்டைக்கு அடிச்சிப் போட்டா’’ என முறையிட்ட மாதிரி.

மனோஹரி குடையை மடக்கிக் கொண்டு, பூட்டிக் கிடந்த கடையைப் பார்த்தாள். கறுத்தப் பூட்டு ஒன்று கதவில் தொங்கியவாறு துக்கம் தெரிவித்தது. தூரதிருஷ்டம் மிகுந்த ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் இவளை சந்திக்க நேர்ந்ததே என ஸ்வாமி துக்கப்பட்டான்.

‘‘கடைக்குள் இப்போது போக முடியாது. பொலிஸ் பூட்டி வைக்கச் சொல்லி இருக்கிறது. அந்த எதிர்க்கடைக்குப் போவோமோ?’’ என ஸ்வாமி கேட்டான். மனோஹரி மென்னமாக தெருவைக் கடந்து அவனைப் பின் தொடர்ந்தாள்.

இவர்கள் உள்ளே புகும் சமயத்தில் பக்கத்துக் கடைக் கெளன்டாரில் இருந்த முதலாளி ‘‘பொலிஸ் இன்னும் வரலையா?’’ எனக்கேட்டார். ,‘வரலை’’ என்பது கட்டாயம் அவருக்குத் தெரிந்திருக்கவேண்டும். காலை எட்டு மணியிலிருந்து, மாலை ஐந்து மணி வரையிலும் எத்தனை வாடிக்கையாளர்கள் ஸ்வாமியின் கடைக்கு வந்து போகிறார்கள் என்பது ஸ்மாமியை விட அவருக்குத்தான் நன்கு தெரியும்.

Highways ஊழியர்கள், ஆஸ்பத்திரிக்கு வந்தவர்கள்... தீப்படிச் சிலர் உள்ளே வந்து, உற்றுப் பார்த்தது இவை சற்றுச் சங்கடத்தைத் தந்தது

இருவருக்கும் இருந்தும் இருவராலும் உடனே எழுந் துவிட முடியவில்லை.

“வேலையெல்லாம் எப்படி?” எனக் கேட்டான் ஸ்வாமி.

“இரு மாதிரியாகப் போகிறது... இதை ஏன் நீங் கள் ரிலென் பண்ண வேணும்?” எனக் கேட்டான் மனோஹரி. இதற்கு சரியான பதிலளிக்க ஸ்வாமி விரும்பவில்லை. மகாபாரதத்தை சுருக்கி ஒரு சிறு கதையாக்குவது பாவம்; துரோகம்.

“பிடிக்கவில்லை இந்தக் கொம்பனியை நம்பியா நான் பிறந்தேன். எனக்குத் துக்கம் எதுவெனில் கொம்பனியை விட்டுப் பிரியும்போது இப்படி ஒரு திருட்டு நடந்து விட்டது அதுதான்”

“இதற்கு என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்?”

“வேறு என்ன செய்வது? களவு கொடுத்த பொருட்களின் பெறுமதியைக் கொம்பனிக்குக் கட்டப்போகிறேன். வணக்கம் குதிரையே எனச்சொல்லி விட்டு ஒன்னரை வருஷச் சவாரியை முடித்து கொண்டு இறங்கப் போகிறேன்”

“எதிர் காலம்”

“28-05-82 ஆகிய நேற்று நீங்கள் என் ஜெ இன்று சந்திக்கப் போவது பற்றி நினைத்தீர்களா?”

மனோஹரி பள்ளி நாட்களைப் பற்றி பேசத் தோடங்கினார். பள்ளி நாடகள் என்றதும் எல்லா ருடைய கணக்காகும் ஒரு கணவுப் படலம் வந்து கவிந்து கொள்கிறது. இல்லையா? எட்டிப் பிடிக்க இயலாமல்போன சந்திரப்பந்தை நோக்கி நீண்டின்ற (தொடர்ச்சி 11ம் பக்கம் பார்க்கவும்)

கடிதங்கள் . . .

சற்றுக் கண்டிப்பானது. இஸ்லாத்தைத் தவிர ஏனைய மதங்களில் கூப்புத் திருமணங்கள் அதிகமாக இடம் பெறுவதுண்டு ஆனால் இஸ்லாத்தில் மட்டும் அவ்வாறு நடைபெற வேண்டிய சூழல் ஏற்படுவது மிகக் குறைவு அவ்வாறு சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டாலும் அங்கே மதத்தில் முக்கிய கவனம் செலுத்தப்படுவதை நாம் காண்கிறோம்.

அன்புடன் இக்கதையில், ஒரு இஸ்லாமியப் பெண், வேற்று மத இளைஞைத் திருமணம் செய்யச் சம்மதிப்பதாக ஆக்கப்பட்டிருந்தாலும், இத்திருமணத்தின்போது அந்த இளைஞன் இஸ்லாத்தைத் தழுவிய பின்னரா.. அன்றி இஸ்லாத்தைத் தழுவாத ஒரு நிலையிலா என்பதைத் தெளிவு படுத்த கதாசிரியர் தவறியமையினால் இக்கதை மதவாதிகள் மத்யில் ஆத்திரமூட்டியிருக்கலாம். ஆனால் மதம் ஒரு புறமிருக்க, நம் சமூகத் தீவிர சீதனப்பிரச் சினை எந்தளவு மனித மனங்களை விரக்கிப்பட வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை

யும், எத்தனை பெண்களைப் பெருமூச்சுக்களுடன் சிறைவைத்துக் கொண்டிருக்கிறதென்பதையும் ஆராய்ந்து உணர்ந்த கண்களுடன் இக்கதையைப் படித்தோமானால், இக்கதாசிரியர், சீதனப்பிரச் சினையின் அகோரத்தை மனிதமனங்களில் ஆழப்பதிய வைத்துச் சிந்திக்க வைக்கவேண்டுமென்று இவ்வாறு மாறுபட்ட ஒரு உண்மையுடன், கதையம்சத்துடன் இதனை ஆக்கியுள்ளாரே தவிர. இக்கதாசிரியருக்கு மதத்தை இழிவுபடுத்தும் நோக்கம் திருக்கின்றது என்ற முடிவுக்கு நாம் ஒரு போதும் வரமுடியாது. அவர் இப்படியான சூழல் எந்த மதப் பெண்ணுக்குமே வந்து விடக்கூடாதபடி மக்களைச் சிந்திக்க வைக்கவே இவ்வாறு எம்யைத் தட்டியெழுப்பியிருக்கின்றார்.

புதிதாக இனங்கள் தோன்றிவிடவும், ஒவ்வொரு இனமும் அத்தகைய சூழலுக்கு தமிழை மாற்றிக்கொள்ளத் திடசங்கற்பம் செய்து கொண்டால், அன்புடனைப் போன்ற புரட்சிச் சிந்தனையாளர்களின் இலட்சியங்கள் ஈடுபோகலாமல்லவா?

காத்தான்குடி பாத்திமா.

ஆதாம்கள் ஆயிரம்

— சன்முகம் சிவலிங்கம்

இரு -
எழு;
முழந்தாள் இடு
- இது ஒரு நாடகம்

சுடர்கள் பல,
நடுவில்
சில ரோஜாமலர்கள்
பொன்மணிச் சரிகை விரிப்பு
பூசைப் பலிபீட
அலங்கரிப்பு.

செஞ்சிலுவையின்கீழ்
குனிந்து,
செபித்து
நிமிரும்
தங்கவஸ்திரம் தரித்த
பங்குக் குரு.

ஆண்டவர் உம்முடன் இருப்பதாக!
“உம்முடனும் இருப்பதாக”
இது கிறிஸ்த்துவின் சரீரம்
இது கிறிஸ்த்துவின் இரத்தம்
விசுவாசிக்கின்றாயா?
ஆமன்.

நாக்கை நீட்டு
கண்களைக் குவி;
கரங்களைக் கூப்பு;
நடந்து செல் -
புல்லும் நோகாது,
உள்ளினும் உள்ளாய் ஓர்ந்து
எல்லாம் ஒன்றுகி -
கோயிற் சுவர்கள்,
இடையிற் பெருந்துண்கள் -
மின் குமிழ்கள்,
குளிர் காற்றில் மெதுவாய்
ஊசலாடும் சோடஜைகள்
உறங்குவது போல் வணங்கும்
அணங்குகள்,
அப்புகள்,
ஆச்சிகள்,

ஆயிரம் கருந்தலைகள்
தரை திரைகள் -
எல்லாம் ஒன்றுகி. ஏகமாய்,
இயைந்து கரைந்த வாரியாய்,
உள்ளோக்கி ஓட
உறைந்த பனிவெளியின்
தன்னந்தனி உருவாய்,
நினைவுத் தடம் அழிந்து
விண்ணரில்,
காற்றில் மிதந்து,
சுவர்க்கத்தின்
வாயிலின் இரண்டு மருங்கிலும்
தேவதைகள், பூச்சொரிய
நடந்து நடந்து சென்று
ஒரு கணவு நிகழ்ந்துதென
இரு -
எழு -
முழந்தாள் இடு
- எனும் இந்த நாடகம்.

நம்பிக்கை வேறு, நடத்தை வேறு.
மனம் வேறு; வாழ்க்கை வேறு.
நான், நான் அற்றுப்போன
நமைச்சல்
குமைச்சல்,
திச்குமுக்கு
தினாறல்.
இது கிறிஸ்த்துவின் சரீரமா?
இது கிறிஸ்த்துவின் இரத்தமா?
கிறிஸ்தது என் இரட்சகரா?
நான் பாபாத்துமாவா?
பின் ஏன் இந்த முடங்கல்?
கசப்பு குபீர் எனும்
அமுங்கி அமுங்கி மனம் அமும்,
கெத்ஸ்ஸமனித் தோட்டத்தில்
கடைசி இரவில்
கைகளை விரித்து,
வானத்தைப் பார்க்கிறேன்.
“பிதாவே,
இந்தப் பாத்திரம், எனைவிட்டு
நீங்கக்கூடுமாயின்,
நீங்கட்டும் . . . ”

பிதா எங்கே?

வானத்தைக் கிழித்து,
திரைகளை நீக்கி,
பிதாவின் பொருளைத்
தெரிந்தும் வெகுநாள்.
பின் ஏன் இந்த மூடங்கல்?
என் இந்தப் பாரிசம்?
என் இந்த அழுந்தல்?
அழுங்கல்?
அழுங்கி,
அழுங்கி,
கழுத்தைக் காலுடன் பிணித்து,
இழுபட்டுப் போகும்
இந்த எருது,
ஒருநாள் தலையை உயர்த்தினால்?
கொம்புகளை பூமியில் குத்திக் கிழித்து
மண்ணைப் பூ சூடினால்? -
மடிந்த முன்னங்காலின்
பெரிய குளம்பினால்,
பூமியைக்
குழிபறித்துக் குழிபறித்து
குழிறிப் பெரியமூச்சடன்
தலையை நிமிர்த்தினால்? -

கீழோடும் வேர்கள் கழிந்து அறுபடும்.
அவள் சாய்ந்து சவமாவாள்.
அந்தக் கால்களிடை
கிடந்து மிதிபடுவாள்.

அவள்,
பூமியைக் குத்தப் புரட்ட அறிந்திலள்.
வானத்தைக் கிழித்து
திரைகளை நீக்கித் தெரிந்திலள்.
இந்தச்
சதுப்பில் வேரோடித் தழைத்து
வானத்தை நோக்கி மலர்பளள்.

அதோ
சேலைக்கரையிடை பாதச் சிவப்பு மறைய
புல்லும் நோகாது,
உள்ளினும் உள்ளாய் ஓர்ந்து
எல்லாம் ஒன்றுகி,

ஏகமாய்

இயைந்து. கரைந்த வாரியாய்
உள்நோக்கி ஓட,
உதிர்ந்த பனிவெளியின்
தன்னந்தனி உருவாய்
நினைவுத் தடம் அழிந்து
விண்ணில், காற்றில்
மிதந்து,
சுவர்க்கத்தின்
வாயிலின் இரண்டு மருங்கிலும்
தேவதைகள் பூச்சொரிய,
நடந்து. நடந்து. நடந்து சென்று
ஒரு கனவு நிகழ்ந்ததென,
அவள்,
குருத்தும் முளையுமாய்,
குழந்தைகள் பின்தொடர,
சதுப்பில் வேரோடித்
தழைத்த கரம்சூப்பி
வானத்தை நோக்கி மலர்கிடன்.

வேர் சிதற,
தழை சிதற,
முளை சிதற,
கால் அடித்து,
கொம்பு குத்தி
போர் பிடிக்கும்
நிர்மூலப் பயக்கரத்தில்
இரு,
எழு
முழந்தாள் இடு
- எனும் இந்த நாடகம்.

கசப்பு குபீர் எனும்.
அழுங்கல்,
அழுந்தல்,
நமைச்சல்
குமைச்சல்
எரிச்சல்
திக்குமுக்கு,
திணைறல்.

8ம் பக்கத் தொடர் . . :

கைகள் மாதிரி. ரோம்ப சந்தோஷமாக இருக்கிறது அவன் பேசப்பேச... வியர்வை நீரில் முக்குளித்து' புழங்கிக் கொண்டிருந்தவனுக்கு புதுக்காற்று தரும் சுகம்.

“நீங்கள் தொடர் ந் து படித்திருக்கலாம் ஸ்வாமி”

“கல்வித் துறைக்கு அது ஒரு பெரிய இழப்பு எனச் சொல்கிறார்களா?...” ஸ்வாமி சிரித்தான்.

“நான் ஒன்று கேட்க வேணும் மனோஹரி....”

“கேளுங்கள்”

“நீங்கள் அந்த வகுப்பைவிட்டு இரண்டு நாட்க களில் விலகிப்போனது ஏன்?”

சற்றுமுன்பு வரை அவனுடைய கணகளில் தென் பட்ட கணப்படலம் அறுந்து போன மாதிரி இருந்தது. அவனை அவன் நன்றாக உற்றுப்பார்க்கத் தொடங்கினான். நேருக்கு நேர் பார்க்க ஸ்வாமிக்கு கூச்ச சமாக இருந்ததது.

“தெரியாமலா இதைக் கேட்கிறீர்கள்”

நேர்க் கிளாஸ்கள் மோதப்படும் சப்தங்கள் கேட்டன். கடையினுள் இருந்த ஜனங்கள் எல்லாம் ஏதோ கதைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள், அவர்களின் பேசுக்கள் யாவும் அர்த்தமற்ற புலம்பல்கள் மாதிரி அந்த நிமிசத்தில் ஒசையெழுப்பின மீண்டும் மனோஹரி கேட்டாள்.

“உண்மையிலேயே காரணம் தெரியாதா”

“தெரியாது”

ஒரு வித அசாதாரணநிலை ஏற்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. இருவருமே அழுது விடுவார்கள் போலிருந்தது. கண்ணீர் எனப்படுவது மனசின் பாறைகளாக இருப்பதற்கே லாயக்கானவை என கொஞ்சக்கால மாக ஸ்வாமி கொல்லிவந்திருக்கிறான். இன்று அழுது விடுமளவுக்கு என்ன நேர்ந்தது என ஸ்வாமிக்கு புரிய வில்லை.

“தெரியவே தெரியதா?”

“ஒரு மின்னல், பளிச்சிடில் மனதின் முழுப்பரப்பையும் தரிசித்ததாக எங்களும் கூவ முடியும்?”

இவன் ஒரு குழந்தையாகித் தலையை ஆட்டினான்

“கசீலா எங்கே?” எனக்கேட்டாள் மனோஹரி. முதன்முதலாக இவனுடைய குடும்பத்தைப் பற்றிக் கேட்கிறான்.

“தனது அம்மா விட்டுக்கப் போயிருக்கிறான். என்றான் ஸ்வாமி.

“கசீலா என்ன மாதிரி?”

“விஸ்வாஸமானவள்”

“அது போதுந்தானே”

“போதும..... முதலில் நான் கேட்டதற்குப் பதில் சொல்லுங்கள். . . பள்ளியை விட்டு விலகியது ஏன்?

“சொல்லுகிறேன்... இப்போதில்லை... செத் தபிறகு. ஒரு நாள் உங்களிடம் வந்து இதுதான் காரணமெனக் கொல்வேன் சரியா?

பி. பி. இரண்டு மனியளவில் அவன் விடைபெற்றுக் கொண்டு போய்விட்டாள். அவன் மட்டுமா? துயரத்தின் நிழலாக இருக்குமே, ஒரு மெல்லிய சந்தோஷம், அதுவுந்தான். அவன் தன்னை இந்நிலையில் விட்டுப்பிரிந்து போவது அரைகுறை மனசுடன்தான் என்பது போல் ஸ்வாமிக்குத் தோன்றிற்று. அல்லது அது ஸ்வாமியே கற்பிதம் செய்து கொண்டதாகவும் இருக்கலாம், ஸ்வாமி சில ஓவியங்களுக்கு அளவுக் கதிகமான வர்ணங்கள் தீட்டி அழுக பார்க்க முயற்சிக்கிறான் என்மதிப்புக்குரிய நண்பர் ஒருவர் இவனைக் கடிந்திருக்கிறார்.

சிறிது நேரத்தில் வருகிறேம் என்று சொன்ன பொலிஸால் மர்லை ஐந்து மனியளவில்தான் சம்பவம் நடைபெற்ற இடத்துக்கு வரமுடிந்தது. விரலடையாளங் கருதி இவன் பாதுகாத்து வைத்த இடங்களை எல்லாம் ‘இந்த இடமா, இந்த இடமா’ எனக் கேட்டு அவர்கள் தொட்டுப் பார்த்தார்கள்.

கமார் அரை மனி நேர ஆராய்ச்சிக்குப் பின்னர் பின்வரும் முடிவுகளுக்கு அவர்கள் வந்தார்கள்.

1. கள்ளன் ஒருவன் கூரையைப் பிரித்துக் கொண்டுதான் வருவான். இப்படிப் பின் கதவைத் திறந்து கொண்டு வந்திருக்க மாட்டான்.

2. வெளித்திருடன் எவனும் இங்கு வரவில்லை. உள் கள்ளன் ஒருவன்தான் இதைச் செய்திருப்பான். இதைச் சொல்லிவிட்டு இன்ஸ்பெக்டர் சற்று மிடுக்

கோடு 'உன்னிடமிருந்து விலகிப்போன உன்னுடைய பழைய அளிஸ்டென்ற இப்போது எங்கிருக்கிறோன்?' எனக் கேட்டார். ஸ்வாமி பணிவிடன் 'அவன் குவைத்து குப் போய் ஒரு மாதமாகிறது' என்றான். அப் படியாலூல்.. என சார்ஜென்ட் சற்று இழுத்தார். ஸ்வாமிக்குக் கோபம் வந்தது. 'நீங்கள் என்னை சந்தேகிக்கத் தேவையில்லை. என்னுடைய பொருட்களை நானே களவெடுத்து இவ்வளவு அமக்களப் படுத்த வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இரண்டு நாட்களுக்குள் பெறுமதிப்பண்த்தை செலுத்தி விடுவதாகக் கொம் பணிக்கு அறிவித்து விட்டேன். வீணை என்னைச் சந்தேகித்து உங்கள் நேரத்தை வீணைக்காதீர்கள்.

சார்ஜென்ட் சற்று ஏமாற்றுத்துடன் 'ஆடு அறுக்க முதல் புடுக்கறுக்கப் பர்க்கிறே, உம்மைச் சந்தேகிக்கிறோம் என்று நான் சொன்னதா?

ஊருக்குப் போனால் பக்கத்துத் தெருவில் இருக்கும் நூர் 'புச்சரை'க் கூப்பிட்டு 'ஆடு அறுக்க முதல் அதை அறுத்தால் என்ன நடக்கும்' என விசாரிக்க வேண்டும் என்று ஸ்வாமி தீர்மானித்தான்.

ஜன்னலோரத்தில் கிடந்த லிகரட் ஃபில்டரைச் சுட்டிக்காட்டி 'நீர் புகை பிடிப்பதுண்டா?' என ஒரு பொலிஸ்காரன் கேட்டான். கள்ளன் புகைத்து விட்டு ஏறிந்த விகரெட் ஃபில்டர் என நிருபிக்க அவன் ஆஸைப்படுவது ஸ்வாமிக்குப் புரிந்தது ஆலூல் ஸ்வாமி பொய் சொல்லவில்லை. 'நான் புகைப்பதுண்டு' என்றான். ஒரு ஓரக்குதில் நின்று விசாரணை ணைக் கவனித்துக் கொண்டு நின்ற இவனுடைய தாய் மாமன் இவனுடைய பதிலால் முகத்தை வெட்டிக் கொண்டார் அன்றைய விசாரணையில் பொலிசார் 'இவன் விகரெட் பிடிக்கிறவன்' என்பதைக் கண்டு பிடித்து விட்டுச் சென்றனர்.

போகும் போது இன்ஸ்பெக்டர் ஒரு யோசனை சொல்லி விட்டுச் சென்றார் மண்முனையில் ஒரு பெண் சாஸ்திரி இருக்கிறான். திருட்டுக்களைக் கண்டு பிடிப்பதில் அவள் திறமைசாலி. விடியற்காலையில் போக வேண்டும். தேவையான பொருட்கள்; ஒரு ரூபாவுக்கு வெற்றிலை, ஒரு ரூபாவுக்கு பாக்கு' தட்சினையாக ஐந்து ரூபா.

இவர்கள் எவ்வோரும் போன பிறகுதான் ஸ்வாமிக்கு நிம்மதி வந்தது. வீட்டை நோக்கிக் கிளம்பி னன் ஸ்வாமி. ஊரிலிருந்து அம்மா வந்திருந்தாள், 'எல்லாம் பறிவொடுத்தயா மகனே.. உன் மூப்புக்கு நடந்தாய். அனுபவி. உனக்கு இதுவும் வேணும்... இன்னும் வேணும்...' என ஆரம்பித்தாள் அம்மா இன்னும் கொஞ்ச நேரம்தான். இராப்படும் வரைக்கும் அவன் பேசிக் கொண்டிருக்க மாட்டாள். பஸ் எடுப்பதில் உள்ள சிரமம் அவனுக்குத் தெரியும்.

இனி அடுத்த கட்டம் 'புத்தி சொல்லல்' என ஸ்வாமிக்குத் தெரியும். அம்மா ஒளவையாரானாள்:

'கிகரெட் குடியாத... ஒரே படத்துக்குப் போகாத கூட்டாளிகளோட கூடித் திரியாத... இந்த சாமிப் போக்கை விடு எவ்வோரடையும் கலகலப்பாய்ப் பழகு... பெரிய ஆக்களை மதி... எம். பிழைப் போய்ச் சந்தி... வெள்ளிக்கிழமை உனக்கு விஷேச நாள்... காளி கோயிலுக்கு வெள்ளிக்கிழமைகளே...' அம்மா முடிப்பதற்குள் அவன் எழுந்து 'ஓன்றுக்குப்' போய்விட்டு வருகுறேன் என்றான்.

அம்மா பஸ் ஏறிப்போனதும் படுக்கையில் வந்து விழுந்தாள். இந்த வேளையில் நலீயா ஹாசெய்னை மெல்லிய சத்தத்தில் பாட வைத்தால் நன்றாக இருக்கும்! பாடவில் ஆழந்த வாரே அவன் தூங்கிப்போனான். எப்போது என்று தெரியாது. எப்படி என்றும் தெரியாது காதோரமாக ஒரு வாசகம் கேட்ட மாதிரி உணர்வு....

"செத்த பிறகு சொல்கிறேன்..."

ஆறு வருஷங்களுக்கு முன்னால் கொடுத்த கள வில் இன்றைய இந்தக் களவு அப்படியே அழுங்கிப் போனது, அர்த்தமற்றதாகிப் போனது.

சீர்யு

A Special Report

A Journalist

★ காலத்தை தொலைத்துாண்டு அழுது வடிக்கும் குழந்தை என வித்துவான் திரு எஃப். எக்ஸ். சி. நடராசாவைச் சொல்லாம். யாப்பு வழி விண்மை, வெண்பா, விருத்தம், எதுகை மோனை... இத்தியாதி காவல் பூதங்களுடன் அவர் பேசினார். இலக்கணம் மீறிய படைப்புக்கள் படைப்புக்களே அல்ல என உறுதியாகச் சொல்லின்டு மட்டக்களப்பின் ஆரம்பகால ‘இலக்கிய காரர்கள்’ பற்றி ஒரு பட்டியலை வாசித்தார். ஒவ்வொரு பெயரையும் வாசித்து நிறுத்தினிட்டு ‘இவரை உங்களுக்குத் தெரியுமா?’ எனக் கேட்டுக் கேட்டு திடுக்கிட வைத்துக் கொண்டே இருந்தார். வித்துவான். அவருக்கும், எங்களுக்கும் மீண்டும் ஒரு வகுப் பறை அனுபவம் அது. காவியடை தரித்து எந்தவொரு கோயிலின் உற்சவத்தையும் தவற விடாதவரும், கோயிலையும் மைக்கையும் சந்தித்த மாத்திரத்திலேயே நூற்றுக் கணக்கில் பாடல்கள் பாடும் வல்லமை நிரம்பப் பெற்ற வருமான பாண்டிருப்பு ஸ்வாமிகள் சிவலிங்க அவர்களின் பெயரையும் வித்துவானின் பட்டியலில் எதிர்பார்த்துக் கொண்டே இருந்தோடு. ஏனோ தவற விட்டு விட்டார் வித்துவானின் இலக்கிய விளக்கங்களைப் பார்க்கும்போது, பழைய இலக்கியப்புத்தகங்களின் மூலமும் உரையும் பதியப்பட்ட ஒரு ரேப்ரெக்கோடர் அல்லது அவருடைய கடிகாரம் எட்போடோ நிறுத் தோயிலிருந்து போய் விட்டதா எனக் கேட்கக் கோன்றுகிறது.

முகில்வாணன் பேசுகையில் வட்டம் - தட்டம் சட்டம் - திட்டம் இப்படியான வார்த்தைகளுடன் மல்லுக்கு நின்றார். சாட்டோடு சாட்டாக ரேடியோ சிடேலான் கிறிஸ்தவ நிகழ்ச்சியில் கவிகை வாசித்து, ராம விருஷ்ண மண்டபத்தில் நிகழ்ந்த கலியரங்கில் பங்கேற்றது. இரண்டையுமே சூறி விட்டார். மட்டக்களப்பின் தீவிக்கிய வளர்ச்சி, அதன் இன்றைய நிலை பற்றி அவர் அழுத்தமாகத் தெரிவித்த ஒரே கருத்து--- அவற்றைய பாணையிலேயே சொன்னால்... ‘அன்பு மணி அவர்களே, நீங்கள் பதவி விவகவேண்டும் இல்லையேல் நானை அல்லது நானை மறுதினம் மலரும் எமது சமுதாயம் உங்களை எல்லாம் தூக்கி ஏறிந்து விடும் என

எச்சரிக்கின்றேன்.’ (கூட்டம் நிகழ்ந்தது 17-7-82 அன்று நாளை மறுதினம் என்றால் 19-7-82 அன்று எந்தசமுதாயமும் மலர்ந்ததாகத்தகவல் இல்லை)

கலந்துரையாடலில் பங்குபற்றிய இன்னுமொரு வர் திரு. வெற்றிவேல் விநாயகமுர்த்தி மட்டு நகர் தேர்தல் தொகுதிக்காக ஒருமுறை தேர்த வில் நின்று தோற்றுப் போனவர். இவருடைய அபத்தமான அர்த்தமில்லாத பேச்சைக் கேட்ட போது ‘இவர் என் இன்னும் எம்.பி. ஆக வில்லை’ என்று ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. தான் ஒரு வகைக் கவிஞர் என்பதற்கு அத்தாட்சியாக செம்மாங்களி அழுகு தாஸனிடமிருந்து வந்த கடித்தை எல்லோருக்கும் காண்பித்தார்.

இன்னுமொருவர் புத்தக வியாபாரக் கலை பற்றி விளக்கமொன்று அளித்தார். இலக்கியம், விவசாயிகள் பற்றியும் சாதர்ரண மனிதவின் அன்றைப் பிரச்சினைகளையும் வெளிக்காட்டி சமுதாயமாற்றத்துக்கான வழிகாட்டுவதாக இருக்க வேண்டுமென ஒருவர் கருத்துத் தெரிவித்த போது, ‘அபடியான படைப்புக்களை தினகரன், சிந்தாமணியில் போட மாட்டார்களே’, என்று அந்த செம்மாங்களிக் கவிஞர் கவலை தெரிவித்தார்.

மட்டுநகர் வாசகர் வட்டத்தால் ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட இக் கலந்துரையாடலை நோக்கும் போது, கல்முனையில் இப்படியான செம்மாங்களிகள் இருந்தாலும், மட்டக்களப்பில் இருக்குமளவுக்கு இல்லை என்பது சந்தோஷப்பட வேண்டிய ஒரு விடயம்.

எனினும் கலந்துரையாடவின் நோக்கத்தை யொட்டி பயனுள்ள கருத்துக்களை சிலராவது தெரிவிக்காமல் இல்லை. திருவாளர்கள் வடிவேல் வீ. ஆனந்தன், சிவராம், கல்லூரன் ஆகியேரர் (குறிப்பிடக் கூடியவர்கள்)

மிகவும் குறைவானர்கள் மத்தியிலும் ஒர் அவசரக் கெதியிலும், நடைபெற்ற இக் கலந்துரை (18ம் பக்கம் பார்க்கவும்)

★ ★ ★ ★ ★ குருவிக் ரூ ரூ

எச்செம் பாறுக

அந்த அசர வேகத்தை அவனே திரும்பிப்பார்த்துக் கொண்டான். அவனுள் அவன் எரிந்து கொண்டிருந்தான். அவன் அப்படிச் செய்திருக்கக்கூடாது. இவ்வளவு நாளும் அவனுள் அவன் இன்னேரு மிருகமனிதனை வைத்துக் கொண்டிருந்தான் என்பது அவனுக்கு நம்பமுடியவில்லை. எங்கிருந்து இந்தச் சலியங்கள் வந்தது. இனி எந்தக்கருணையும் காட்டக்கூடாது இவர்களுக்குத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கத்தான் வேண்டும். முதலில் கம்பொன்றை எடுத்து குத்தி விட்டான். அவனுடை மூத்தம் மாவும் உம்மாவும் ‘தம்பி... தம்பி... கறுமம்... ஒன்றும் செய்யாதே’ என்று வந்து விட்டார்கள். இன்னும் அவன் எரிச்சல் முடியவில்லை. ‘போய்ச்சும்மா இருங்கோ’ இவைகள் இஞ்ச அதிகாரம் செய்ய வந்திட்டுதுகள் இவைகளுக்கு ஒரு முடிவு கட்ட வேணும். எத்தனை நாட்களுக்குத்தான் இந்த இவைகளின் குப்பைகளையும் பிக்களையும் பொறுப்பது. அவ அவைகளுக்கும், குடும்பம், பிள்ளைகள், தீள், உயிரை வாங்குதுகள். வீடு நிறைய வைக்கோல் குப்பை. அவைகளின் மானிகைக் கற்கள். அவைகளுக்கு மானிகைக் கட்ட இந்த இடம்தான் கிடைத்ததோ தரித்திரியங்கள்..

‘அடக்குருவி கட்டிறது பறக்கத்துமனே’ மூத்தம் மா அவட பிரத்தியேக குடிலுக்குள் இருந்து குரல் கொடுக்குறு... அவனுக்கு இன்னும் ஆத்தரம் அவனுக்கு வாற ஆத்திரத்திற்கு அவன் தலையே கிரண்டு. மூன்று தரம் ‘நவுண்’ வரும்போல

‘மண்ணோங்கட்டி பறக்கத்தான் பறக்கத்து இப்ப இருக்கிற தரித்திரியம் போதாதா... இந்தக்குருவிகள் ஒரு வருசமாய் பீச்சுப் பீச்சென்று பிச்சிக் கொண்டிருக்குதுகள். மூதேசிகளால் தரித்திரியந்தான் பிடிச்சிக்கொண்டிருக்கு.

‘அந்த மேசை இழுத்துப் போடும்.. மேசை இழு கால் எட்டுவதில்லை... அவைகளை என்ன செய்யிற பார்...’

‘மகனே! குஞ்சுகள் இருக்கும்தா பாவம்தா விட்டிட்டுப்போ...’

‘இஞ்சக் குட்கம் தீவில்லை. குட்டியுமில்லை. எல்லாம் முத்திரை பறந்திட்டுதுகள்... இந்தச் சந்தர்ப்பத்தோட கல்சுக்கப் போடனும்’

‘எல்லாம் எல்லாக் குருவிகளும் அவனுக்கு கீச்சுப் பீச்சென்று ஏசிக்கொண்டு பறந்துவிட்டன. ஒரு இழுவையில் மோட்டில் இருந்து கூட்டடை பியத்துக் கீழே போட்டுவிட்டான். சனியனிகள் இன்றை யொடு தொலையட்டும். அவன் படுக்கும் இடத்துக்கு மேலே இவைகள் கூட்டடைக்கட்டிக் கொண்டு என்ன பாடு படுத்துதுகள். அவைகளின் குப்பைகள் வேறு எல்லாம் முடிந்துவிட்டது. அவனுக்கு ஒரு மாதிரியா கிவிட்டது. இப்படி ஒரு முரட்டுக் குணமா? அந்த சின்னக் குஞ்சுகளின் குடியிருப்பையே கெடுத்த பாலியா அவன். ‘அரக்கன்’ அவனுக்கு அவனே ஏசிக்கொண்டான். முத்தம்மாவின் முகத்தை பார்க்க முடியவில்லை. உம்மென்று வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார். இந்தக் குருவிகளை ‘நீங்க இங்க வந்து குடியிருங்கோ’ என்று வரவேற்றுமானசீகமாக இடத்தை வழங்கியது அவதான் என்ற நினைப்பு அவைக்கு. உண்மையுந்தான். அப்போது இந்தக் கல்விடும் இல்ல பூக்கல் லும் இல்ல. இப்படி மோடும் இல்ல. மண் ஊடு.. ஒரு பூக்கல்லையும் காண ஏலா. மண் வீடுகளில் குருவிகள் கூடுகட்டுபோகட்டாதோ, தெரியாது, அவன் அறிந்த வகையில் அவனுடைய பழைய வீட்டில் அந்த மண் வீட்டில், குருவிகள் கூடுகட்டியது இல்லை

அவனுக்கு அந்த நாட்களில் எல்லாம் நம்ம வீட்டி வேயும் குருவிகள் கூடு கட்டவேண்டுமென்று சரியான ஆசை. அதெல்லாம் அந்த நாட்கள். அந்த இழவாய்ப்போன குறுவளியோடு அவனின் மன் குடிசை மன் மேடாய்ப்போயிற்று புதிய காளர்ன் கிடுகுக் குடிசை முளைக்கத் தொடங்கிவிட்டது. என்ன இருந்தாலும் பழையது மாதிரி இல்லை. இந்தப் புதிய காளானில் வாழவே முடியவில்லை. அவன் ஏழுதிய அந்தக் கவிதையை நினைத்துக் கொண்டான்.

‘மாலையுடன் இருட்பேய்
விழுங்க வருகையிலே
புதிய
ஒலைக் குடிசையுள்ளோ
ஒளிந்து
உறங்குதல் தொடரும்.
இடையிடையே
பெரும் மழையும் காற்றும்
எழுப்பிலிட
நித்திரையில் வந்த
அற்ப சுகமும் கெடும்.,

அந்த புதிய கிடுகுக் குடிசையிலே வளைத்து வளைத்து இந்தக் குருவிகள் வரத்தொடங்கின. மெய்தான் இவைகள், கூடு கட்டத்தான் போகுதுகள். அவனுக்கு கம்மா ஒரு விதமான சந்தோசம். கடைசியில் ஏமாற்றம்தமன். வளைத்து வளைத்து வந்ததே தவிர கூடு கட்டவே இல்லை.

அந்தச்குறுவளியோடு இடந்த மன்குடிசையிலே அவன் வாசம் செய்கையில், அந்த நாட்களில் ஏழு அல்லது எட்டாம் வகுப்புப் படித்துக் கொண்டிருப்பான். குருவிகள் நம் வீட்டில் கூடு கட்டாதா என ஏங்கி இருக்கிறோன். கல் வீடுகளில், பூக் கல்லுகளில் அவன் கூடு கட்டியிருப்பதைப் பார்த்திருக்கிறேன். சில வீடுகளில் ‘பெற்றி’ வைக்கிற பெட்டிகளை வீட்டுக்காரர்கள் கூடுகளாய் ஆக்கி அவர்களே இவைகளுக்கு கூடு கட்டிக் கொடுத்திருப்பதையும், குருவிகள் அவர்களின் செல்லப் பின்னொளாய் கீச் சிட்டுப் பறந்து திரிவதையும் பார்த்து, அவன் தன் னுடைய வீட்டில் குருவி கூடு கட்டாதனதையிட்டு அந்தச் சின்ன வயதில் மிகவும் கவலைப்பட்டிருக்கிறேன். குருவிகளோடு அவனுக்கு அவ்வளவு விருப்பம். தான் பெரிய ஆளாகி, பெரிய கல் வீடு கட்டி, பூக்கல்லு வைத்து... ஸெர் பெற்றி வாற பெட்டியினால் கூடு கட்டி குருவி வளர்க்க வேணும், மன் வீடுகளில்

குருவி கூடு கட்டாது. என்று அவன் ஆணித்தர மாக நம்பி, ஒரு சின்னச் சலிப்பும் செய்து கொள் வான். இதனால் அந்த மன் குடிசையில் அவனுக்கு ஒரு வெறுப்பு.

ஒரு நாள் அவனுக்கு நம்பவேமுடியவேல்லை. மன் குடிசையிலும் குருவிகள் கூடு கட்டுமோ?..? சில குருவிகள் வளைத்து வளைத்து வந்த திண்ணை வளையில் கீசைப் பீச்சென்று சென்று சொல்லி வந்து நடந்து திரியத் தொடங்கின. மூத்தமெரா... இவைகள் கூடு கட்டுமோ? வளைய வளைய வருதுகள்... .

‘ஓம் மகனே, கட்டாயம் கூடு கட்டும்போல இருக்கு’

இரண்டு மூன்று நாளாய், இப்படித்தான் வந்து பார்க்கும், நிற்கும் பின்னர், யார் யாருடைய கல்வீட்டுக்கோ எங்கோ போய்விடும். இங்கு கூடு கட்டுவதே இல்லை. நாம் கட்டிக் கொடுத்தால் என்ன. என நினைத்துக் கொண்டான்.

ஸெர் வெற்றிப்பெட்டி, எங்குமே கிடைக்க வில்லை. பழைய தயிர்ச்சட்டியொன்றை ஓட்டை போட்டு, அதற்குள் ஞேட்டால் போற வைக்கோல் வண்டிக்குப் பின்னால் ஒளிந்து ஒளிந்து கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் எடுத்த வைக்கோலைப்போட்டு, அந்த மன் சுவரின் பின் புறம் ஒரு ஆணியை அடித்து கொழுவி வைத்துவிட்டான். நல்ல கூடு. அவனுக்கு அவ்வளவு சந்தோசம். தள்ளி நின்று ரசித்துக் கொள்ளவான். இனிக்குருவிகள் கட்டாம் வந்து தங்கும் இல்லையா? மூத்தம்மா.

‘ஓம் மகனே, கட்டாயம் தங்கும்’

மெய்தான். இரண்டு குருவிகள்... அதற்குள்ளே வந்துவந்து இருக்கு. இரவைக்கு இவைகள் தங்கும் இருட்டுப்பட்டுப் போயிட்டு கட்டாயம் தங்கி இருக்கும். பின்னேரம் ஒத்பள்ளிக்குள் இருக்கக் குள்ளேயும், ஒதக்குள்ளேயும், அவனுக்கு அந்த நினைப்படுத்தான். ‘ஒதாம், என்னத்த யோசிக்கக் கொண்டு இருக்கிறோய்’ என்று ஆலிமும் கன்னத்தின் அறைந்து போட்டார். அதெல்லாம் அவனுக்குப் பெரிசாப்படவில்லை. இரவைக்கு கட்டாயம் அவைகள் தங்கி இருக்க வேண்டும் என்று குர் ஆன் வைத்துக்கொண்டு அல்லாவிடம் வேண்டிக் கொண்டான்.

எப்படி இந்த இருட்டுக்குள் பார்க்கிற

வந்திருக்கோ வரவில்லையோ அந்தக் கதிரையை இழு ததுப்போட்டு விளக்கைக் கையில் எடுத்தால்.

‘அப்படியெல்லாம் செய்யாகே குருவிகள் பறந்து போகும்’

‘இல்லை, இருக்கா இல்லையா என்று பார்க்க வேணும்’

‘உன்னேடு பெரிய கரைச்சல் கரி பாரு.. குருவிகள் பறந்திடாமல் பாரு’

சுகு அந்தக் கூட்டுக்குள்ள சிலிர்த்துப் போய் படுக்குதுகள் பெரிய பெரிய குருவிகள். நம்மடபோத துக் கோழி மாதிரியை தலையைக் கவுட்டுக்க விட்டுப் படுக்குதுகள். மெதுவாய் அவன் இறங்கி விட்டான்.

அந்த ஆசை நீடிக்கவில்லை. இரண்டு நாள் வந்து இருந்தட்டு பின்னர் ஒன்றையுமே காணவில்லை. இன்னும் ஒரு நாள் பார்த்தான். வரவே இல்லை. அவனுக்கு ஆத்திரம். அவைகளுக்குக் கல்வீடுதான் வேண்டும் போல மண்வீடு பிடிக்காதோ? ஓம்.. பெரிய இடம்தான் போய்ப் பாருங்க நக்குத் தின் னிக் குருவிகள். வம்புள புறக்கிகள் சொன்னப்பாரு கொண்டை...

இனிக்குருவியும் வேணுவார். ஒன்றும் வேணும். குருவிகள் இல்லாம கூடு என்னத்துக்கு? கல்லொன் றை எடுத்து முட்டியில் எறிந்தான். படார் முட்டி சிதறியது. ஆணி மட்டும் இருந்தது. அவனுடைய வாப்பா உம்மாவைப் பார்த்து கொடுப்புக்குள் சிரித்துக் கொண்டார். அவனுக்கு இன்னும் ஆத்திரம். ஒரு பக்கம் வெட்கம். மீண்டும் ஒருக்கால் தன்னுடைய மண்குடில் வீட்டைடயும், தன்னையும் நினைத்துத் துக்கப்பட்டுக் கொண்டான். அவனுக்கு துக்கத்தை மறக்க ஒரு படம் பார்க்கவேண்டும் போல் தோன்றியது. நாளைக்கு நண்பன் கால் தீணக் கூட்டிக்கொண்டு பக்கத்து தாஜ்மகால் தியேட்டரில் மெட்னிக் காட்சி பார்ப்பதாக எண்ணிக் கொண்டான்.

இன்று, அவனுக்கு சிறியது என்றாலும் ஒரு கல்வீடு இருக்கின்றது. எப்படியோ கட்டப்பட்டு விட்டது. நண்பர்கள் வந்தால் தங்குவதற்கு கதிரைகள் இருக்கின்றதா இல்லையா என்பது வேறு விசியம். பூக்கள் ஒருக்கின்றன. பூக்கல்லுக்குள் குருவி கூடு கட்டும், இது தெரியாதா அவனுக்கு. ஆனால் அவன் அந்தக் குருவிச் சமாச்சாரத்தை மறந்து விட்டிருந்தான். இன்று அவன் இனைஞன். அன்றையைப்

போல் சின்னப்பிள்ளை இல்லை அதனால்தானே என் னவோ, கல்வீடு கட்டியிருந்த சில நாட்களில் தலை காட்டிய இரண்டொரு குருவிகளை அவன் கவனிக்க வில்லை. அது சின்னக்கூடு கட்டியிருந்ததும் அவனுக்குத் தெரியாது. பின்னர்தான் அறிந்தான்

மூத்தம்மாதான் சொன்னு ‘குருவிகள் கூடு கட்டிப் போட்டுதுகள். நான்தான் சொன்னேன். இப்படிக்கல்லுகள் இருக்கு. கூடு கட்டு எண்டு. அது கள் கட்டிப்போட்டு.

குருவிகள் கூடு கட்டினத்தில் அவனுக்குச்சந்தோ சம். மூத்த உம்மாவிடம் உத்தரவு பெற்ற பின்னர் தான் இவைகள் கூடு கட்டியிருக்கின்றது. என்று மூத்தம்மா பெருமையாக, சம்மா நினைத்துக் கொண்டிருப்பதாக தோன்றுகின்றது. சின்ன வயதில், அவன் குருவிகளுக்காக ஏங்கிக்கொண்டிருந்த பொழுது மூத்தம்மாவும் குருவிகளின் கூட்டுக்காக காத்துக் கொண்டிருந்தது போல இருக்கின்றது. இன்றும் அந்தக் குருவிகளை வரவேற்று அரிசி அரிக்கும் போது ஒரு அள்ளை எடுத்து குருவிகளுக்குப் போடிறு.

அவன் மாறிவிட்டானு? இப்போது மனதுக்குள் சிரித்துக் கொண்டான். ஒரு பெருமச்ச விட்டுக் கொண்டான். வர வர இன்னும் குருவிகள் கூடு களும் பெருத்துக்கொண்டே வருகிறது. அவன் விரும் பிய போதெல்லாம் வராத குருவிகள், இப்படிவருதுகள். அப்போது மன் வீடு வரவில்லை இப்போது கல் வீடு வருகிறதுகள். அவனுக்குள் அவன் விசர்த்தனமாய் எண்ணிக் கொண்டான்.

குப்பைகளும், எச்சங்களும் பொறுக்க இயலாது அவைகளின் கீச்சுப் பேச்சு வேறு. எரிச்சல் எரிச்சலாக வருகின்றது. ஒரே இழுவை... குருவிகள் கீச்சுப் பீச்சென்று ஏசிக்கொண்டு பறந்தன. எப்படியோ தொலையட்டும்

ஆனால், அந்த செய்கைக்காக வருந்துகிறேன். அந்த முரட்டு ஜார்ச்சிக்காக அவன் வெட்கப்படுத்துகிறேன். உண்மையில் அழ கர்ன இந்தக் குருவிக் கூட்டைப் பியப்பதற்கு குப்பையும் பீயும் சத்தமும்தான் காரணமா? அப்படித்தான். அதுதான் என்று சொல்லிக்கொண்டு அவனை அவன் ஏமாத்துகிறேனு? முன்பு மன் வீட்டிடில் வந்து குடியிருக்காத குருவிகள் இப்போது கல் வீட்டைக் கண்டவுடன் வருகிறதுகள். இது ஒரு பழிவாங்கல் நிகழ்ச்சியா? (18ம் பக்கம் பார்க்கவுட்டு)

பெற்றவருக்கு ஒர் மடல்

உன் கடிதமொன்று
இன்றெனக்குக் கிடைத்ததில்
என் வேலை என்ன?
என்றெழுதிக் கேட்டிருந்தாய்
அம்மா!
நானோர் இயக்கத்தில்
நிலையாகிப் போனதனால்
“முழுநேரம்” வேலை செய்யும்
முடிவாகிப் போயுள்ளேன்.

பல்கலைக்கழகத்தில்
நான் படித்த காலத்தில்
பட்டம் பெற்றதன் பின்
பதவியிலே நான் அமர்ந்து
நட்டம் வராமல்
நாளைவாம் காத்திடுவேன் -என
நம்பியிருந்தாயோ?
நானென்ன செய்வனம்மா?

‘கம்பஸ்’ ஹோஸ்களிலே
கதிரைகளில் நான் அமர்ந்து
கற்றிட்ட பாடங்கள்
கனமாய் மனமேற்க . . .
கருணாதாசாவின் - சிறிய
களிமண் வீட்டான்றில்
வைக்கல் கூரையின் கீழ்
வட்டமாய் நாமமர்ந்து
கேட்டவை அனைத்தும்
காதுகளில் புகுந்தெனக்கு
கட்டுப்பாட்டை வளர்த்தன்

அம்மா !
பள்ளிக்கூட நாட்களிலே
பையணக்ளோடு சேர்ந்து
சண்டை பிடித்து, சட்டைகள் கிழிய
நான் வநும் போது,
தலையில் நீ யடித்து
தடியொன்றால் எனை வதைத்து
ஓப்பாரி வைத்து -இந்த

உலகத்தையே அழைத்திடுவாய்
ஆனால் அம்மா !
இப்போ எமக்குள்ள
எதிரிகள் யாவரெனில்
இந்நாட்டில் உள்ள
இனையில்லாப் பணக்காரர்
நாற்பத்தி என்மர்
அந்னைரச் சூழ்ந்துள்ள
ஆயிரம் குடும்பங்களும்

எம்மைச் சுரணடியதால்
இவர்களிடம் சேர்ந்துள்ள
சொத்து விடைகளினை
சம உடமைப் பூமியிலே
சீராக விடைக்கின்ற
சமர் ஒன்றைச் செய்யவல்ல
கரங்களினைச் சேர்க்கின்றேன்
கடும் “வேலை” எனக்கிங்கே.

தேர்தல் போட்டிகளில்
முதலாளித்துவ நாணயமே
மீண்டும் மீண்டும்
சண்டப்படுவதனால்
முதலாளித்துவ வீரர்களே
ஆட்சிப்பரிசை
என்றும் பெறுகின்றனர்.

புள்ளியிகள் எல்லாம் -பெரும்
‘புள்ளி’ களுக்கே -என்றிருந்த
கள்ள மரபை கானகத்தே துரத்த
ஆலைகள்,
தொழிற்சாலைகள் அனைத்தெல்லாம் தவிர
பள்ளிகள் தோறும்
பறந்தோடித்திரிவதனால்
எல்லையில்லா வேலை
எனக்கிங்கே அம்மா,
என் வேலை என்னவென்று
இப்போது அறிந்தாயோ !

— மலையான்பன்

தீற்று

13ம் பக்கத் தொடர்..

ஏரயாடல் வெற்றியை அளிக்காதது ஆச்சரியம் கிடையாது. இது மிக நிதானமாகவும் நேரமையாகவும் ஆராய்ப்பட வேண்டிய ஒன்று. இதே தலைப்பின் பொருட்டு இன்னொரு தடவை கூடவேண்டிய அவசியம் மட்டக்களப்பு மண்ணை நோகிப்பதாகச் சொல்லும் ஒவ்வொரு இலக்கிய வாதிக்கும் உண்டு.

★ ‘கீற்று’க்கு விமர்சனக் கூட்டம் ஒன்று நண்பர் காவலூர் ஜெகநாதன் யாழ்ப்பாணத்தில் ஒழுங்கு செய்திருந்தார். ‘ஸம் நாட்டு’ பத்தரி கையில் இது பற்றி செய்தியும் வெளியாகி இருந்தது. இலக்கியத்தை வளர்ப்பவர்கள் and/or இலக்கியத்துக்காக அர்ப்பணம் செய்து கொண்டவர்கள் என முத்திரை பொறிக்கப் பட்டவர்கள் பலரைக் காண முடியவில்லை.

‘கீற்று’ பற்றி எவ்வித ஆக்கபூரவமான கருத்தும் முன் வைக்கப்படவில்லை என்பது போக, விமர்சனம் என்று பண்ண வந்தவர்கள் பலர், அப்பொழுத்தான் ‘கீற்று’ பற்றிக் கேள்விப் பட்டு ஆச்சரியப் பட்டுக்கொண்டனர். ‘புதுக் கஞ்சிகையைச் சேர்ந்த சிலரும் வந்திருந்தனர், ஜெகநாதனின் ‘யுகப்பிரவேசம்’ பற்றி புதுக்கள் எழுதிய குறிப்புகளின் அநாகரிக்கத் தன் மையால், பேசும் போது ஜெகநாதன் அடிக்கடி ஆக்கிரோலப் பட்டுக் கொண்டார். கவிஞர் புதுவை ரெத்தினத்துரையும் புதுக்களையிட்டு வேறு அடிப்படையில் ஒரு தாக்குதலை மேற் கொண்டார். சாருமதி இவைகளில் ஒரு நடு நிலைமையை வகித்தார் என்று கூறலாம். மொத்தத்தில் கீற்று விமர்சனத்தை எதிர்பார்த்த எமக்கு ஏமாற்றமாக இருந்தது.

16ம் பக்கத் தொடர்...

அவ்வாருக நினைத்துக் கொள்வதற்கு அவனுக்கு வெட்கமாக இருக்கின்றது. அவ்வளவு அற்பமான வன அவன்?

என்ன இருந்தாலும், அந்தச் சின்னச் சீவன் களின் கூட்டை அரக்கத்தனமாய் பியத்திருக்கக் கூடாது.

‘சரி... சரி... போகட்டும். மன ஆறுதலுக்காக மீண்டும் கூட்டை வைத்துக் கட்டலாம் என்றால்... முத்தம்மா இன்னும் அவனையே, இன்னும் வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறு. அவன் ஆண்பிள்ளை. கோபம் வந்தால் வந்ததுதான். இனிக் கோவத்தை அடக்க முடியாது, என்ற பாவனையில் அவன் நடிக்க வேண்டும். அவன் மனதுக்குள் அழுகிறேன்.

பாவம் குருவிகள்.

‘கீற்றி’ல் இடம் பெறும் ஆக்கங்களில் வரும், பாத்திரங்கள், சம்பவங்கள் யாவும் கற்பனையானவை.

வெளியிடுவதற்கு கவிதைகள், கதைகள் கட்டுரைகள் வரவேற்கப்படுகின்றன.

பிரசரத்துக்கு தேர்ந்தெடுக்கப் படாத வற்றை திரும்பப்பெற ஆக்கங்களோடு போதிய முத்திரைகள் வைத்து அனுப்பப்படும் பட்சத்தில், அவ்வாறு திருப்பிஅனுப்புவது சாத்தியமாகும்.

எச்சில் பரல்கள்

நீல நிறத்தை
 இழுத்துப் போர்த்த
 வான முகட்டில்,
 வீசிக்கிடக்கும் நிலவுக் கோப்பையில்
 எச்சில் படுத்திய
 வெள்ளிக் குழம்புச்
 சிதறல்கள் எங்கனும்

நீண்டு கிடக்கும் சகாரா வெளியாய்
 எங்கும் மெளனம்; எங்கும் மெளனம்
 எங்கோ தொலைவில்
 கடலின் அலைகள்
 இசைக்கும் இனிய கீதம்.

ஒன்றுமில்லா வெறுமையில்
 சிந்தனை,
 ஓடி எங்கோ ஒனிய முனைந்து,
 நீண்டு கிடந்த நெடிய வெளியில்,
 தன்னந்தனியே முழுசி நின்றது.

யாரோ வீசிய வெள்ளிக் கோப்பை
 யாரோ சிந்திய எச்சில் பரல்கள்.
 வான முகட்டில் அங்கும்; இங்கும்
 வானம் அழுது கிடந்தது.
 எங்கோ தொலைவில்
 கடலின் அலைகள்
 இசைக்கும் இனிய கீதம்.

கல்வரன்.

“கரைந்து போவதா மாணிடக் கனவுகள்”

குடை பிடிக்கப் பேரவதாய் மேகங்கள்
வானில் அங்கே குந்தியிருக்க,
இனைய நிலவு முகத்தைக் காட்டி
மயக்கம் கொடுக்க
மின்மினிகள் இணைந்து பிளைந்து
கலந்து போகும் கருக்கல் மாலை...

ஊதல் காற்றில் கிளிஞ்சல்கள் பறக்க,
உப்பு நீர் தெறித்து கண்மணி காக்க,
கிணவுத் தோள்களும் திரண்ட கைகளும்
“சிறுவலை” வீசி சலித்தும் போயின...

மீண்டும்... மீண்டும்...
ஏக்க விழிகளுடன் வலையை வீச
வட்டமாய் ஜாலம் புரிந்து
நீருள் புதையும் வலையுள்
ஒரிரு “தீரவி” துள்ளி
மனதை நிறைக்கும்...

குடிசை விளக்கின் முன்
குந்திய மனைவியின் முகமும்,
கூனிக்குறுகி உறங்கிப் போகும்
குழந்தையும்
நினைவில் நெருட், நெருட...

தோள்கள் புடைக்க,
மார்பு வலிக்க வீசிய வலைக்குள்
இன்னும் இரண்டு ஓட்டிகள் ஓட்டுமா???

வயிறு வளர்க்க கடலைக் சலிக்கும்
இவன் மாணி த்தின் வாரிச தான்
அவன் வாழ்வின் வசந்தங்கள் எங்கே?
“வனவாசம்” போயினவா?

பட்டுப் போவதா அவன்
வாழ்க்கையின் கனவுகள்??
பாதியிலேயே தீர்ந்து போவதா??

மீண்டும்... மீண்டும்...
சலிக்கா கைகள்...
விழுந்து விழுந்து
நீருள் அமிழ்ந்து போகும்
சிறுவலைகள்

— ஹம்சத்வனி

21ம் பக்கத் தொடர் . . .

சகராக்குங்கள் என்ற கோரிக்கையை தமிழர் கூட்டணியினர் மறுத்த விதம். குட்டிமணிக்கு வட்டுக் கோட்டையைக் கொடுக்கலாம் என்று தலைவர் அமிர்கூறி சமாளிக்க முயன்றார். சிந்தனையும் செயலும் தேர்தலும் பாராஞ்மன்றக் கதிரையும்தான். இப்படி அரசியல் சோபை இழந்து வரும் கூட்டணியினர் ஜனதிபதித் தேர்தலைப்பட்டு ஒன்றும் கூரு து மௌனிக்க என்ன காரணம் மௌனம் சம்மதமா?

தமிழ் மக்களின் சுயநிர்ணய உரிமையை அங்கீகரித்து பாட்டாளி வர்க்க ஆட்சி மூலமே இன்றைய பிரச்சினை சகலவற்றுக்கும் தீர்வுகாண முடியும் என் கூறிவரும் மக்கள் விடுதலை முன்னணி யினருக்கு அண்மைக் காலமாக ஆதரவு கூடிவருவது அவதானிக்கத்தக்கது.

வாக்குறுதிகளை வாங்கி வாங்கி அலுக்துப்போன சிங்கள தமிழ் பாட்டாளி வர்க்கம் மக்கள் விடுதலை முன்னணி மூலம் ஒரு புதிய சமுதாயத்தை கட்டி எழுப்ப இந்த ஜனதிபதித் தேர்தலில் செயல் படக் கூடாது என்பதற்கு எவ்வித காத்திரமான காரணங்கள் ஒன்றுமில்லை.

The Meihandan Press Ltd.

COMMERCIAL ARTISTIC & MULTI - COLOUR, OFF - SET,
LETTER SET, LETTER PRESS PRINTERS MANUFACTURING

Dealers and Specialist in:

CALENDARS

With Off - Set Pictures

DIARIES

With Purse, Zip - Sponge, Leather, Leather Plastic,
Plastic & Ordinary Covers.

DOCUMENTARY & LEATHER GOODS

Wallets, Key Purses, Document, Passport Wallets, Passport Cases,
Covers & Telephone Indexes.

VARNISH PICTURES

Off - Set Printed, Framing Pictures in all sizes.

161, Sea Street,
COLOMBO - 11. PHONE: 29345

Branch: 144, Stanley Road,
JAFFNA. PHONE: 236.

கை விதமான காப்புறுதி தேவைகளுக்கும்,
மட்டுநகரில் மக்கள் மத்தியில் சேவை செய்யும் ஒரு நிறுவனம்,

செலிங்கோ லிமிடெட்

- ஆயுள் காப்புறுதி, மோட்டார் வாகனங்கள்
- தி, கொள்ளீ, களை
- வெள்ளம், மற்றும் வேறுவித இயற்கை அழிவுகளிலிருந்தும்
காப்புறுதி பெற நாடுவேண்டிய இடம்,

செலிங்கோ லிமிடெட்

19, மத்திய வீதி,

மட்டக்களப்பு.

எமது நாட்டின் பருவ காலங்கள்

மகா, ஜால போக SEASON போல இலங்கையில் வாக்குறுதி அளிக்கும் SEASON இப்போது ஆரம்பமாகி இருக்கிறது. நாடே வாக்குறுதிகளால் மூடப்பட வாம். சூரியனே, சந்திரனே, வானத்தில் தொங்கும் நட்சேத்திரங்களைப் பிடிக்கி கொண்டு தருவோம். இன்னுமொரு அரசியல் யாப்பு அறிமுகம் செய்வோம் காலை, மதியம் இரவுச் சாப்பாடுகளுக்கு அரசியும் காலை பின்னேரங்களில் தேனீர் பானமும் வழங்குவோம். பல கிரகங்களுக்கும் தூதுக்குழுக்களை அனுப்பி ஒப்பந்தங்கள் செய்து அரிசியைப் பெற்று தருவோம். இவற்றுக்கெல்லாம் பணம் எங்கிருந்து. மிகவும் சலபம். கள்ள நோட்டுக்களை அச்சடிக்கும் மெசினை இறக்குமதி செய்தால் போச்சு.

அக்டோபர் மாதம் இலங்கையின் முதலாவது ஐஞ்சிபதித் தேர்தல் ஆறுபேர் போட்டியிடுகின்றனர் தற்போதைய 5 அடி 11 அங்குல உயரமான ஐஞ்சிபதி ஏற்கனவே வழங்கிய வாக்குறுதிகள் என்னவாயின என்பது போக, இன்னும் இன்னும் தருவதற்கு அதிகம் வைத்திருக்கக்கூடும். உழைக்கும் வர்க்க ஆட்சி ஏற்படவேண்டும் என்பதில் இந்த ஆறு அபேட்சகரில் யாருக்கு உடன்பாடு இருக்கிறது. 1972ம் ஆண்டு அரசியல் யாப்புக்கு கொல்லின் பொறுப்பாக இருந்தார் சிங்கள மும் பெளத்தமும் அரசாங்கமொழியும் மதமுமாக இருக்க வேண்டும் என்ற ஒரு சம உடமை வாதி. தமிழ்மக்களின் வாக்குகளைப்பெற வாக்கேவ யர்ம்ப்பானத்தில் இப்படிப் பேசியிருக்கிறார் “சுதந்திரத்துக்காகப் போராடும் எவருக்கும் ஆதரவு அளிப்போம் மத்திய அரசின் அதிகாரத்தில் உள்ள தமிழ் பிரதேசத்தை நீங்கள் முதலில் கைப்பற்றுங்கள். அதன்பின் நாட்டைப் பிரிப்பது பற்றி யோசிப்போம்” (வீரகேசரி 15-09-82) தமிழ் மக்களின் சுயநிர்ணய உரிமையைப் பற்றி அதிகம் பேசும் வாக்கேவ, உங்களிடம் ஒரு கேள்வி. இலங்கை ஆசிரிய சங்கம் காலியில் நடத்திய 21வது மகா, நாட்டில் “தமிழ் மக்களுக்குரிய சுயநிர்ணய உரிமையை அங்கீகரிக்க வேண்டும்” என்ற தீர்மானத்துக்கு எதிராக நீங்கள் வாக்களித்தது மறந்து போயிற்று?

‘குட்டிமணியை’ ஐஞ்சிபதித் தேர்தலில் அபேட் 20ம் பக்கம் பார்க்கவும்.

கர்வம் பிடித்த அணிலே!

— சோலைக்கிளி

கொய்யா மரத்திலே
பழங்,

கொறித்துக் குறும்புகள்
கெய்யும் அணிலே,
முரசு
சிவந்த அணிலே

பச்சை பாக்கென, நன்கு
பழுத்த கணிகளை
மிச்சமில்லாமல்
மேயும் அணிலே,

தங்கச் சூரியன்
வானைத் தழுவும் காலையில்
தொங்கி மரத்தினில்
தொடரும் அணிலே,

பந்தக்கட்டென
வாலைப் பலரும் வியந்திட
அந்த மரத்திலே
மெள்ள அடிக்கும் அணிலே.

கட்டுப் பெட்டியில்
உடல் கொழுத்து. நெளிகிற
பெட்டை அணிலே
பராயப்பட்ட அணிலே

மச்சான் கரத்தினை
பிறக்கும் மாதம் பிடிப்பதை,
கொச்சை மெரழியிலே
எனக்குக் கூறும் அணிலே,

வறுமைத் தீயிலே
வெந்து வாடும் என்னிடம்
பெருமை காட்டியே
பகிடி பண்ணும் அணிலே,
கிழட்டுக் குமரியாய்
நானும் காலம் கழிப்பது
பழிப்புக்கீட்மோ
காலம் பிடித்த அணிலே.

கூட்டுறவாளர்களுக்கும் எமது வாடிக்கையாளர்களுக்கும் ஓர் நற்செய்தி.

உங்கள் இல்லங்களில் இடம்பெறும் மங்களாகரமான
வைபங்களுக்கு எம்மிடம் . . .

- ★ நடமாடும் தகர மண்டபம்
- ★ இரும்புக் கதிரைகள்
- ★ கிளாஸ், கோப்பைகள்
- ★ எவர் சிலவர் பேணிகள்

ஆகியன
குறைந்த செலவில் வாடகைக்கு உண்டு.

தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய முகவரி:

நல்லூர் ப. நூ. கூ. சங்கம்

ஆடியபாத வீதி

- திருநெல்வேலி

- யாழ்ப்பாணம்.

தொலை பேசி: 7646.

உங்கள் நாளாந்த பாவனைப்
பொருட்களை மலிவான
விலையில் பெற நாடுங்கள்,

கல்முனையில்
வானெனுவி நிகழ்ச்சிகள்
தொடர்பாக
வெளிவரும் சஞ்சிகை

வானைதை

வாங்கிப் படியுங்கள்.

முருகன் ஸ்டோர்ஸ்
இல. 14 கடை வீதி, மட்டக்களப்பு.

முகவரி: க. ஜி. யோகராஜா
பாண்டிருப்பு-1.

நவநாகரீகத் தேவைகளை
மட்டுநகரில் பெறுவதற்கு
இரு நவீன ஸ்தாபனம்

சன்றவ ஏஜன்சீஸ்

Kawasaki Motor Cycles,
Paints
Television,
Outboard Motors (Spare & Repairs)
Agro Chemicals
Petroleum Products

— L. K. SELVANAYAGAM —

182, Trinco Road, Batticaloa.	(Tele: 065-2323)
276, Trinco Road, Batticaloa	(Tele: 065-2337)
50, Main Street, Kalmunai.	(Tele: 067-2150)

சிற்று இலக்கிய வட்டத்தினருக்காக அக்கரைப்பற்று பொத்துணில் வீதி, 'பாத்திமா மின் அச்சகத்தில்' அச்சிட்டு 23 - 9 - 8 லில் வெளியிடப்பட்டது.